

Zaaknummer 2011-T359 B

5 januari 2015

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klagster,
juridisch adviseur: mr. T.W.H.M. Weller.

1. De procedure

Op 14 oktober 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klagster tegen aangeklaagde [naam].
De KLAC heeft de Bisschop van Roermond geadviseerd de klacht niet gegrond te verklaren.

Mr. T.W.H.M. Weller heeft bij brief van 28 oktober 2014 (ingekomen op 29 oktober 2014) namens klagster een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 14 oktober 2014.

Mr. R.R.F.J. Palmén heeft bij brief van 10 november 2014 (ingekomen 12 november 2014) namens aangeklaagde gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 28 november 2014 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klagster stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd:

- a) De KLAC heeft in haar advies ten onrechte de verklaring van de stiefvader van klagster buiten beschouwing gelaten, terwijl deze evenals de verklaring van moeder expliciet verklaard over het seksueel misbruik.
- b) Het is niet begrijpelijk op grond waarvan de KLAC vaststelt dat pastoor [naam] ontkent dat de stiefvader van klagster bij hem destijds over het gedrag van aangeklaagde heeft gesproken. Immers, pastoor [naam] is niet gehoord en heeft slechts een summiere schriftelijke verklaring afgelegd.
Enige objectieve informatie over hetgeen pastoor [naam] al dan niet weet, ontbreekt in het dossier, zodat de KLAC nooit tot de conclusie had kunnen komen dat pastoor [naam] ontkent dat de stiefvader inzake de misdrijving van aangeklaagde bij hem is geweest.

- c) De KLAC heeft in haar advies ten onrechte overwogen dat aangeklaagde warrig heeft verklaard over of hij destijds, of in 2011 door de pastoor over de klacht is geïnformeerd. Uit de aantekeningen van de zitting is niet af te leiden dat aangeklaagde warrig zou zijn over de tijdstippen waarop hij over de klacht heeft gehoord. De KLAC laat hier bovendien buiten beschouwing dat aangeklaagde meteen wist over wie het ging in 2010/2011 toen de pastoor hem aansprak over de huidige klacht.
- d) De KLAC heeft ten onrechte buiten beschouwing gelaten dat in het schriftelijk verweer alle feiten worden ontkend en op de zitting aangeklaagde direct aangeeft dat hij weet wie klaagster is en dat hij haar na een etentje van de misdienaars met twee andere meisjes in zijn auto naar huis heeft gebracht.
- e) De KLAC heeft ten onrechte overwogen dat de verklaring van de zus van klaagster geen concrete informatie bevat over wat er precies is gebeurd. De zus van klaagster heeft verklaard: “... dat de koster omdat zij buikpijn had het recht heeft genomen om aan haar te zitten, daar waar hij niet mocht komen”. De KLAC gaat ten onrechte voorbij aan deze concrete informatie, ook al wordt “het zitten aan het geslacht” wat cryptisch omschreven door deze getuige.
- f) De KLAC heeft in een andere uitspraak (2011-T625) gelijksoortig steunbewijs wel voldoende geacht om tot een gegrondverklaring te komen.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klaagster schriftelijk bezwaar worden ingediend indien zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. Het oordeel over de waardering van het aan de behandelend kamer voorgelegde bewijs is evenzeer aan die kamer voorbehouden. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer constateert dat de in 2, onder a, vermelde verklaring van de hand is van klaagsters moeder en stiefvader. De verklaring is als verklaring van de moeder vermeld in het advies. Het feit dat deze verklaring niet wordt genoemd onder vermelding dat deze ook afkomstig is van klaagsters stiefvader neemt niet weg dat die verklaring wel is besproken in het advies. Dat daarbij niet opnieuw is vermeld dat zij ook van de hand van de stiefvader van klaagster is levert geen schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling op.

Hetgeen de behandelend kamer over hetgeen hiervoor in 2, onder b en e, is vermeld, onder punt 4.2.3. van haar advies, heeft overwogen kan de toetsing van de bijzondere kamer doorstaan. De behandelend kamer heeft haar oordeel over hetgeen is aangevoerd namens klaagster en aangeklaagde toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel over de waarde van het aan haar voorgelegde bewijs heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer is voorts van oordeel dat ook de waarde van de hiervoor in 2, onder c, vermelde conclusie van de behandeld kamer, dat aangeklaagde warrig heeft verklaard, is voorbehouden aan die kamer. Ook met betrekking tot dit punt kan de bijzondere kamer het advies slechts marginaal toetsen. Uit het verslag van de hoorzitting kan niet worden afgeleid dat de behandelend kamer niet in redelijkheid tot dat oordeel heeft kunnen komen.

Met betrekking tot hetgeen in 2, onder d, is vermeld is de bijzondere kamer voorts van oordeel dat de behandelend kamer niet in strijd heeft gehandeld met enig algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling door niet te vermelden dat namens aangeklaagde in een eerder stadium van de procedure zijn verweer tegen de klacht anders heeft ingekleed dan hij later heeft gedaan. Voor zover klaagster wil betogen dat de behandelend kamer daarin aanleiding had moeten zien het verweer van aangeklaagde geheel of gedeeltelijk buiten beschouwing te laten kan dit betoog niet slagen. De bijzondere kamer zou met dat oordeel buiten het haar toekomende hiervoor vermelde toetsingskader treden.

Hetgeen door klaagster is bedoeld met hetgeen hiervoor is vermeld in 2, onder f, levert evenmin schending op van algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling reeds omdat de door klaagster bedoelde andere klachtenbehandeling op feitelijke punten wezenlijk afwijkt van de onderhavige.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 5 januari 2015 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas en mr. G.A.M. Stevens, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.